

vendigt og gavnligt. Vi have gjort dette, fordi det giver Bestemmelser for visse Troessamfund i de Tilfælde, hvor saadanne Bestemmelser ikke kunne undværes, med mindre man vil vedligeholde en aldeles utaalelig Samvitighedstrang, som hidtil har fundet Sted paa dette Gebeet; jeg sigter navnlig til Baptisterne og saadanne Sekter. Vi ansee det dernæst for nødvendigt, fordi kun Staten kan give saadanne Bestemmelser, deels fordi disse Troessamfunds Forhold endnu ikke ere fuldkomment ordnede, og de navnlig ikke have Præster, som af Staten ere autoriserede til at foretage de kirkelige Handlinger, og deels i de Tilfælde, hvor Spørgsmaalet er om Medlemmer af forskellige Troessamfund, det enkelte Troessamfund for sig ikke kan tage Bestemmelser, som kunne være bindende for et andet, og altsaa disse Forhold i deres Heelhed kun kunne være underkastede Bestemmelser, som gives af eller udgaae fra Staten. Vi have dernæst anseet det som et Fortrin ved dette Lovudkast, at det søger at holde sig saa strengt som muligt indenfor saadanne Grændser, at det ikke græber ind i Folketjens indre Anliggender. Da der er bebudet og nær forestaaer en Ordning af disse, vilde det vist ikke være hensigtsmæssigt, nu at gøre saadanne indgribende Foranstaltninger, som kunde præjudicere denne Ordning. Vi antage, at det heller ikke finder Sted i det foreliggende Lovforslag, og kunne derfor aldeles ikke tiltræde den Mening, som af to ærede Medlemmer af Comiteen er ytret, at dette Forslags Indhold skulde være dybt indgribende i Folketjens Grundvasen, som ogsaa i de hidtilgjældende Regler for de Troessamfund, der betegnes som anerkjendte her i Landet. Jeg skal tillade mig i Korthed at omtale de Grunde, som af de to meget ærede Medlemmer, som først have voteret i denne Sag, ere anførte mod Forslaget, men som det ærede Medlem (A. Sørensen), der er enig med mig, ligesaa lidet som jeg, har troet at kunne gaae ind paa. Den første af de Grunde, som ere anførte mod Forslaget, er den, at det vil have Bielsen affkaffet i visse Tilfælde; der anføres, at Bielsen's Nødvendighed har været en fast antagen Regel i alle lutheriske Kirker med enkelte Undtagelser; dette søger Betænkningen at god-

gøre, og, efter at have gjort det, kommer den til at spørge, hvorfor man da nu, ved at affkaffe denne Lov, skal nedsatte Ægteffabets moraliske Værd og forarge Folket. Jeg skal herved tillade mig at bemærke, at, forsaavidt denne Argumentation gaaer ud fra at bevise Ægteffabets Nødvendighed i den lutheriske Kirke, kan der formeentlig her aldeles ikke være Tale derom; thi Spørgsmaalet er ingenlunde om at ophæve Bielsen i den lutheriske Kirke eller Folketjens, men kun i saadanne Samfund, som ere udenfor den lutheriske Kirke, og jeg troer ikke alene udenfor den lutheriske Kirke, men ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor det er udenfor ethvert enkelt af de anerkjendte og bestaaende Troessamfund her i Landet, og navnlig vil den kun have Bielsen affkaffet i saadanne Tilfælde, hvor der er Sandsynlighed eller ialfald Mulighed for, at Ægteffabet ellers ikke vilde kunne blive indgaaet, hvortil de Vedkommende maatte antages at have ubetinget Ret. Den anden af de Grunde, som ere anførte imod Lovudkastet, er den, at den paa lægger en Trængsel for Præsterne til at give den kirkelige Betsignelse til Ægteffaber, der indgaaes under visse Betingelser. Betænkningen sigter herved til Lovudkastets § 8, og den mener da, at, hvis man vilde gaae ind paa en Bestemmelse som den, der indeholdes i Lovkastets § 8, saa vilde det være et uden Tvivl enestaaende Exempel paa Religionstrængsel, udøvet i Religionsfrihedens Navn. Den antager nemlig, at, da det er bekjendt, at f. Ex. en kattholff Præst ikke kan være forpligtet til at forrette Bielsen under visse Betingelser, og ligeledes da det Samme ogsaa kan gjøres gjældende med Hensyn til den jødiske Præst, det ikke vil være gjørligt at sætte Loven igjennem imod en saadan Præst; „thi, foruden at det vilde være den hyerste Spids af Intolerance, om man vilde tvinge ham til at bryde sin Kirkes erkjendte og af dens Overhoved“ — her er Tale om den kattholff Præst — „paa det alvorligste indskræmpede Love, vilde man imod Grundloven gøre en kattholff Gudsdyrkelse her i Riget umulig, idet der ei vilde være nogen kattholff Præst, som kunde underkaste sig hiint Vilkaar“. Jeg er aldeles enig med de meget ærede Medlemmer i, hvad her er ytret, saa-